

F. t. l. vedr. straffeloven m.v.

I forbindelse med Danmarks ratifikation af FN's Terrorbombkonvention vurderede Justitsministeriet, at kriminaliseringsforpligtelsen i Terrorbombkonventionens artikel 2, stk. 3, litra c, 1. led, var dækket af straffelovens § 23 om medvirken. Det er fortsat Justitsministeriets opfattelse, og artikel 2, stk. 4, litra c, kræver på den baggrund ikke lovændringer.

I de tilfælde, hvor en handling omfattet af konventionen er omfattet af straffelovens § 114 eller § 114, jf. § 21, vil det udvidede medvirkensansvar efter § 114 b i øvrigt finde anvendelse ud over det almindelige medvirkensansvar.

Artikel 5, stk. 2, indebærer en forpligtelse for parterne til at sikre, at de i artikel 2 nævnte handlinger kan straffes med passende straffe under hensyn til handlingernes alvorlige karakter.

Denne forpligtelse må anses for opfyldt ved de bestemmelser i straffeloven, der er nævnt ovenfor i forbindelse med overvejelserne om de lovgivningsmæssige konsekvenser af konventionens artikel 2, stk. 1 og 2.

Straffelovrådet har i betænkningen tiltrådt Justitsministeriets opfattelse som gengivet ovenfor. Dog er der under Straffelovrådets drøftelser rejst spørgsmål om, hvorvidt straffelovens § 183 sammenholdt med § 21 kan antages at dække i alle tilfælde, hvor der efter artikel 2, stk. 1, litra a og b, er pligt til at kriminalisere handlinger, der foretages med forsæt til at forårsage død eller alvorlig personskade eller betydelig tingskade. Det er i den forbindelse bl.a. nævnt, at der alene kan straffes for forsøg i tilfælde, hvor der er forsæt til en konkret handling omfattet af § 183. Det er endvidere anført, at § 183 angår tilfælde, hvor der forvoldes sprængning eller spredning af skadevoldende luftarter. Det er tillige påpeget, at pligten i artikel 2, stk. 1, litra b, til at kriminalisere brug af radioaktive stoffer mv. i tvangsejemed rækker videre end straffelovens § 114, idet brug af radioaktive stoffer mv. til f.eks. at tvinge en fysisk eller juridisk person til at foretage eller undlade at foretage en handling skal kunne straffes i tilfælde, hvor der er handlet uden terrorforsæt.

Det er Straffelovrådets konklusion, at det vil være rigtigst at indsætte en ny bestemmelse i straffeloven, der retter sig mod besiddelse og anvendelse af radioaktive stoffer mv. med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet. Rådet har i den forbindelse fundet det rigtigst også at medtage en bestemmelse om uagtsomhed, smh. herved straffelovens § 183, stk. 3. Straffelovrådet foreslår derfor efter drøftelse med Statens Institut for Strålehygiejne indsættelse af en ny bestemmelse i straffelovens § 192 b.

Rådet foreslår endvidere, at den nye § 192 b indføres i den gældende § 114 og i rådets forslag til den nye § 114 a. Om enkelthederne i Straffelovrådets forslag henvises til rådets lovudkast med bemærkninger i betænkningens kapitel 5.

2.4.3.2. Artikel 9

Om Justitsministeriets overvejelser henviser Straffelovrådet i betænkningen til følgende:

Artikel 9 vedrører parternes forpligtelse til at have jurisdiktion (straffemyndighed) med hensyn til handlinger omfattet af konventionens artikel 2.

Forpligtelsen efter artikel 9, stk. 1, må efter Justitsministeriets opfattelse anses for opfyldt ved bestemmelserne om dansk jurisdiktion i straffelovens §§ 6, 7, stk. 1, og 8, nr. 5.

Efter straffelovens § 6 hører under dansk straffemyndighed handlinger, som foretages i den danske stat (nr. 1), på dansk fartøj, som befinder sig uden for nogen stats folkeretligt anerkendte område (nr. 2), eller på dansk fartøj, som befinder sig på fremmed folkeretligt anerkendt område, af personer, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette (nr. 3).

Under dansk straffemyndighed hører efter straffelovens § 7, stk. 1, handlinger, som en person, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, har foretaget uden for denne, for så vidt handlingen er foretaget uden for folkeretligt anerkendt statsområde, hvis handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder (nr. 1), eller for så vidt handlingen er foretaget inden for sådant område, hvis den er strafbar også efter den dér gældende lovgivning (nr. 2).

Endelig hører efter straffelovens § 8, nr. 5, under dansk straffemyndighed handlinger, uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme, når handlingen er omfattet af mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken Danmark er forpligtet til at foretage retsforfølgning. I det omfang, der er sager omfattet af artikel 14, stk. 1, som falder uden for straffelovens § 6 og § 7, stk. 1, vil disse således være omfattet af § 8, nr. 5.

Artikel 9, stk. 2, indeholder en ikke-bindende opregning af en række muligheder for at etablere jurisdiktion for handlinger omfattet af konventionens artikel 1.

Artikel 9, stk. 4, medfører en pligt til at have jurisdiktion i tilfælde, hvor den formodede gerningsmand befinder sig på en stats område, og staten ikke udleverer den pågældende til nogen anden deltagende stat, der har jurisdiktion i overensstemmelse med stk. 1 eller 2.